

הדלקת נרות:

18:24

צאת השבת:

19:32

ר"ת:

20:10

לבית אולם
מגבורבית כנסת
היכל עמרם

טועמירה חיים זכו

יו"ל ע"י קהילת "היכל עמרם" - פרדס חנה
בנשיאות הרב רפאל אסולין שליט"א

פרשת שמייני | כ"ג אדר ב' תשפ"ב | גליון מס' 60

פרשת שמייני

עשה האדריכל את צווי המלך ובנה עיר לתפארת

לא עברה שעה קלה ושמועה רעה הגיע החולה מת. כל התושבים נפלו על פניהם האם זהו הרופא הגדול? כך שאלו את המלך. המלך פנה לרופא בכעס ואמר לו כפי ששמעתי החולה הזה לא היה חולה מסוכן, א"כ מדוע הוא מת? השיב הרופא אני הרגתי אותו, המלך נדהם מתשובתו של הרופא. כשראה הרופא כך הסביר את דבריו "אילו הייתי מרפא את החולה, היה נגרם נזק לתושבי המקום מאחר וכולם היו סומכים עלי כי ידעו בתוכם שיש בכוחי להביא רפואה לכל חולי ומכאוב, וממילא לא היו שומרים על בריאותם, רצוני שידעו כולם כי היכולת שלי מוגבלת ואין בכוחי תמיד לעזור", הסכים המלך עם דבריו ונוכח לדעת שעשה את זה בחכמה.

כך לענייננו לפני שהיה המשכן, היו כלל ישראל נזהרים שלא לחטוא כי אין מי שיכפר עליהם "ואיש בחטאו יומת", אבל לאחר שהוקם המשכן נשקפה סכנה שבני ישראל יחשבו שמעכשו הם חופשיים לעשות כרצונם, והקורבנות יכפרו עליהם, והיה צריך להוציא מלבם של ישראל את המחשבה המוטעית הזאת, מה עשה ה' המית את נדב ואביהו בעת הקמת המשכן על אף שעשו חטא דק, ולא הועילה להם זכותם ולא היותם בניו של אהרן, ולא זכותו של משה רבינו שהיה דודם, ואז נפלה על כלל ישראל אימה ופחד מלחטוא, ואמרו לעצמם "אם בארזים נפלה שלהבת מה יגידו אזובי הקיר".

יה"ר שנזכה להתחזק ללכת תמיד בדרכי ה'.

"ויקחו בני אהרן נדב ואביהו איש מחתתו ויתנו בהן אש ונו' ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו לפני ה'".

צריך להבין מדוע הענישים הקב"ה ביום חנוכת המשכן, שהוא יום גדול לקב"ה כיום שנבראו בו שמים וארץ, וברור שע"י שנפטרו שני גדולים מישראל נפגמה שמחתו של הקב"ה, וברור הוא שנפגמה גם מחמת בני ישראל, שצפו בכליון עינים ליום זה, ונגרם צער לאהרן ומשה, ומדוע לא השהה עונשם ליום אחר. וביותר יש לבאר שהרי כבר נתחייבו נדב ואביהו מיתה קודם לכן, שהרי כתוב "ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתנו" ופירש רש"י "ואל אצילי" - הם נדב ואביהו והזקנים. "לא שלח ידו" - מכלל שהיו ראויים להשתלח בהם יד שהיו מסתכלים בו בלב גס מתוך אכילה ושתייה, וכתב בתרגום יונתן בן עוזיאל שלא שלח הקב"ה עונשו לנדב ואביהו בהוא שעתא, אולם חיכה עד יום שמייני למילואים שאז הענישים, ומביא האור החיים הטעם שלא שלח ידו בהם כיון שלא רצה לעררב השמחה וכו', צריך ביאור א"כ מדוע בשעת מתן תורה לא רצה להענישם כדי לא לעררב השמחה, ובשעת הקמת המשכן יום השמייני למילואים שלח ידו בהם ולא חש לזה שתעררב השמחה?

אלא משל למלך אחד שרצה לבנות עיר אשר כל תושביה יהיו מרוצים, קרא לאדריכל מומחה ואמר לו לתכנן עיר כזו ולבנותה. עשה האדריכל את צווי המלך ובנה עיר לתפארת, דירות מרווחות, מעיינות, גינות ופרדסים. העיר התאכלסה, ולאחר זמן מה בא המלך לבדוק את העיר ולראות האם באמת כל תושביה מרוצים. ערכו לו בני העיר קבלת פנים חמה וסעודת מלכים, ובאמצע הסעודה שאל המלך האם כולם מרוצים מהעיר, ענו כולם פה אחד מרוצים מאד. שוב שאל המלך האם יש למישהו תלונה, והנה קם אדם אחד ואמר כן אדוני המלך, בעיר הזאת אין רופא שירפא במקרה הצורך, מיד הבטיח להם המלך אני אשלח לכם רופא מומחה מעיר הבריה.

ביום שהרופא הגיע לעיר, יצאו כולם לקבל פניו בבגדי חג, גם המלך בכבודו ובעצמו בא לקבל פניו. הרופא נדהם מקבלת פנים שעשו לו, ואמר בלבו כנראה האנשים האלו לא יודעים מה זה רופא ומה זה תפקידו, בחושבם שרופא הכל יכול ובידו להיות פוקח עורים וכו'.

והנה באמצע הסעודה שאל המלך האם כל התושבים נמצאים כאן, בדקו ומצאו שאחד מהתושבים חסר מחמת חוליו, אז פנה המלך לרופא ואמר לו הנה יש לך הזדמנות להוכיח את עצמך, לך תטפל בחולה ורפא אותו, הרופא עשה כדבר המלך בדק את החולה נתן כל מיני תרופות וחזר, והנה

כל השונה הלכות

א. אם הביאו לפניו כוס תה, ובירך עליו שהכל, וטעם ממנו וראה שאין בו סוכר, ואינו יכול לשתותו מחמת המרירות, ונתנו לתוך הכוס סוכר, יש להסתפק אם צריך לחזור ולברך שהכל, באופן שאינו יכול כלל לשתות מתה זה. ומ"מ אם הוא פעמים שותה תה בלי סוכר, לכ"ע אף שעתה נותן בו סוכר, אינו חוזר לברך. ואם טרם שטעם מהתה החליפו הכוס והביאו לפניו כוס תה אחר, חוזר ומברך.

ב. מי שבירך על מאכל ולאחר שבירך נמאס המאכל בעיניו, או שנפל לארץ למקום מלוכלך, יש אומרים שמאחר ואיסורו של המאכל באכילתו דבר מאוס הוא איסורו מדרבנן בעלמא, ואילו איסור ברכה לבטלה לדעת מרן הוא איסור מהתורה, לכן יש לטעום מעט כדי שלא תהיה ברכתו ברכה לבטלה לגמרי. וכ"ש אם נמאס בעיניו במעט. וכל זה הוא ממידת חסידות, ולא מדינא, שהעיקר להלכה שאין צריך להכריח את עצמו ולאכול מאכל שנמאס בעיניו, ואין הברכה ברכה לבטלה.

ג. מי שבירך על מאכל, ולפני הטעימה נתברר שהמאכל הוא מאכל איסור, אין לו לטעום. העומד לפני המעיין, מותר לו לברך על המים, אע"פ שהמים ששותה לא היו לפניו כשבירך, מפני שלכך נתכוין מתחילה.

ד. מי שבירך על פירות שלפניו, ואח"כ הביאו לו יותר מאותו המין, או ממין אחר שברכתו כברכת הראשון, אפילו אחר שכבר סיים אכילת הפירות הראשונים, אין צריך לברך. ואפילו אם לא היה דעתו בהדיא על כל מה שיביאו, רק שבירך על פירות אלו שהיו לפניו בסתם. שבה פוטר כל מה שיביאו לו עוד מאותו המין או מין אחר שברכתו כמותו. שדרך האדם להיגרר מאכילה קטנה לאכילה גדולה, וחשיב כאילו דעתו היתה על הפירות האחרים שיביאו לו. אבל אם חשב בדעתו בפירוש שלא לאכול יותר מאותו הפרי, ואח"כ הביאו לו עוד מאותו הפרי, צריך לברך שנית על הפרי שהביאו לפניו. ולכתחילה טוב ליהזר לכיון דעתו על כל מה שיביאו לו. וכל זה באדם בביתו, אבל אורח אצל בעל הבית, סומך על דעתו, ואינו מברך על הפירות הנוספים שהביאו לפניו.

ה. טעה ובירך על הפת בורא פרי העץ לא יצא, ואם בירך בורא פרי האדמה או בורא מיני מזונות יצא.

ו. טעה ובירך על היין בורא פרי העץ, או בורא פרי האדמה, או בורא מיני מזונות יצא. ומי שטעה ובירך על עוגה ברכת המוציא יצא ידי חובה, אם טעה ובירך על הלחם בורא מיני מזונות יצא, ואפילו שאר מיני מאכל ומשקה אם טעה ובירך עליהם בורא מיני מזונות יצא, שבלשון תורה הכל נקרא מזון חוץ ממים ומלח. ולכן אם טעה ובירך על המים בורא מיני מזונות, לא יצא. וצריך לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ויברך עליהם שנית.

עיוני

הלכה ומשפט

מפי הרב תמיר ישי אסולין שליט"א לתגובות: 4173027@gmail.com

שליח לקנות דבר לחבירו והשתמש בכרטיס מועדון שלו, למי שייכת ההנחה

תשובה

שמעון אינו רשאי לקחת את ה-30 ש"ח לעצמו, וחייב להחזיר לראובן המשלח את כל העודף שנשאר מהקנייה.

שאלה

ראובן שלח את שמעון לקנות לו מוצר מסויים בחנות מסויימת והביא לו מאה ש"ח עבור הקנייה, לשמעון יש כרטיס מועדון באותה חנות המקנה לו הנחה של 30 אחוז, זאת אומרת שבעבור אותו החפץ ששוה מאה ש"ח שילם רק שבעים ש"ח, ושאלתו האם רשאי לקחת את 30 ש"ח הנותרים לעצמו.

בוה המשלח במקח השוה שבעים ש"ח ולא מאה ש"ח, וכל העודף הנשאר מכספו שייך למוכר. [ואף אם השליח השתמש בוה בכספו, מ"מ הכל על דעת המשלח וחשוב כמו שהשתמש בכספו של המשלח שהרי מיד שקנה את המוצר זכה בוה המשלח].

וכן נראה ללמוד דין זה ממש"כ השו"ע בסיומן קפ"ט ס"ט שאם ראובן חייב מעות לעובד כוכבים, ונתנם לחבירו לפרעו ושכחם העובד כוכבים, יחזיר לראובן, ע"כ, והוסף הרמ"א וכן מי שנתן ביד חבירו חמשים זהובים לפרע עם בעלי חובות שלו, ופשר בכ"ה, המותר למשלח. וכן אם נתן לו מאתיים לשלם לעובד כוכבים, והשליח הטעה לעובד כוכבים ונתן לו רק מאה, והעובד כוכבים סבור שנתן לו מאתיים, דהכל למשלח, דהוה ליה כאילו מחל העובד כוכבים חצי החוב, דהוי של משלח, עכ"ל. מבואר מכאן דאף שהשליח השתדל להשיג את ההנחה כדי שהגוי ימחול על החוב, בכל אופן הכל שייך למשלח, והטעם הואיל והמעות של המשלח נשארו ברשותו ולא השתמש בהם השליח על כן בכל אופן הכל למשלח. ואף כאן אין זה משנה כיצד קיבל השליח את ההנחה, כל שקיבל את ההנחה באיזה דרך, ונמצא שלא הוצרך לשלם מכסף המשלח רק שבעים ש"ח, הרי השלשים ש"ח שייכים למשלח ואין שום זכות למשלח בהם.

אולם אם בכל זאת השליח יצאה לעשות רווחים על המשלח ולזכות בשלושים ש"ח, יהיה אפשרות לעשות זאת על ידי שיקנה את המוצר לעצמו בכסף שלו וישתמש בהנחה שיש לו מהמועדון, ואחרי שקונה את המוצר לעצמו, ימכור את החפץ לשליח במחיר מאה ש"ח כמו מחירו האמיתי, ובוה יהיה רשאי לזכות בשלושים ש"ח לעצמו, וזה דומה למה שנתבאר בשו"ע שם סעיף ד' ע"ש.

בשו"ע חו"מ סימן קפ"ט ס"ז מבואר, דמי ששלח שליח לקנות לו איזה דבר, והוסיפו לשלח במנון או במשקל או במדה, כל שיש מחיר קצוב לאותו דבר, הרי הוא של שניהם, וחולק התוספת השליח עם בעל המעות. ואם היה דבר שאין לו קצבה, הכל לבעל המעות. ומקורו מדברי הגמ' בכתובות דף צח. ונחלקו הראשונים מה הטעם שבדבר שיש לו קצבה חולקים ברווח, רש"י פירש משום דמספקא לן אם כוונת הנותן בשביל השליח או בשביל המשלח ולכן מספק חולקים. ולדעת הר"ף, אין זה משום ספק אלא אמרינן דהואיל ומחמת מעותיו של המשלח קיבל מתנה זו, ומצד שני גם השליח גרם למתנה זו מחמת שליחותו, חולקים בתוספת. ונפק"מ בין הפירושים, במקום שהמוכר אומר בפירוש שנותן את המתנה לשליח, ולדעת רש"י הכל לשליח דבהוה אין להסתפק למי נתן את המתנה. ולדעת הר"ף אף בוה יש להם לחלוק בתוספת כיון שסוף סוף מעותיו של המשלח גרמו לתוספת זו ולכן צריך לקבל חלק בתוספת. וכבר כתבנו במקום אחר לבאר כמאן ק"ל אם כרש"י אם כהר"ף, ובש"ך (ס"ק יב) פסק כדעת הר"ף שכן דעת רוב הראשונים, דבכל גווני חולקים ברווח. והנה היה מקום לדמות מקרה זה לדברי השו"ע שם, דגם כאן קיבל השליח הנחה מסויימת, ויל"ד אם הוא זכאי בהנחה או המשלח, שלפי המבואר לעיל יש להם לחלוק במעות. אומנם באמת אין זה דומה כלל להנחה, והנהגה מיירי באופן שמשתמש השליח בכל הכסף שקיבל מהשליח אלא שקיבל תוספת על גוף המקח ובוה יש לזון למי שייכת תוספת זו. אבל בנידון דידן, קיבל מחבירו מאה ש"ח לקנות לו חפץ, והואיל וקנה את אותו חפץ בפחות ממאה ש"ח, הרי שכל העודף שנשאר שייך למוכר, וכיצד יהיה לו היתר לקחת את הכסף השייך למוכר, ומעתה שוב אינו משנה מה הטעם קיבל הנחה זו אם בכלל המשלח או בגלל, דאף שקיבל את ההנחה רק בגלל, מ"מ מיד באותה שעה זכה

קוראי עונג

הרב שמריהו יוסף חיים קניבסקי זצ"ל
נולד בט"ו בטבת התרפ"ח בפינסק בפולין לאביו הרב יעקב ישראל ולאמו מרת פעשא מרים אחות החזון איש. אביו היה הסנדק שלו וקרא את שמו שמריהו יוסף חיים ע"ש שני סביו, הרב שמריהו יוסף קרליץ זצ"ל רבה של קוסובה, והרב חיים פרץ קניבסקי זצ"ל.

בא' בניסן תרצ"ד עלה עם משפחתו לארץ ישראל והתיישבו בבני ברק, בתחילה היו גרים בבית דודו החזון איש, מאוחר יותר עברו לדירה סמוכה בשכונת גבעת רוקח, וכאשר עבר החזון איש לשכונת זכרון מאיר עברה אף המשפחה להתגורר בסמיכות אליו.

בז' בכסלו תשי"ב נשא לאשה את הרבנית בת שבע אסתר, בתו של הרב יוסף שלום אלישיב זצ"ל השדכנים היו הרב בן ציון ברוק ראש ישיבת נובהרדוק בירושלים, והחזון איש ששיבח במכתבו את החתן "מרא דכולא תלמודא".

הרב גרשון אידלשטיין שליט"א ראש ישיבת פונביץ' סיפר שהגר"ח היה הולך במשך שנים ארוכות מביתו לכולל חזון איש, וכששאלו אותו איך קוראים לרחוב שהולך בו מידי יום, תשובתו היתה שהוא לא יודע. עוד מסופר כששאלו את הרב זצ"ל את החישוב של עיבור החודשים היה עונה בזריזות ובצורה נכונה, וכששאלו אותו בזמן שהיה לירות והיו צריכים לפרוט את זה למטבע אחר, אמר אין לי מושג בזה תעזרו לי כי איני יודע לחשב את זה.

מסופר על מנהל סמינר שבתו חלתה במחלה הנוראה ויש לו שבע מאות וחמישים תלמידות בסמינר והם שלחו אותו שישאל את הרב מה עליהם להתחזק כדי שיהיה נס ובתו של הרב תבריא, הוא הגיע לרב ושאל אותו במה שייך לומר לבנות להתחזק כדי שיהיה רפואה שלימה לבתי? אמר לו הגר"ח יש לה בעל? א"כ שילמד מסכת ברכות והיא תבריא, המנהל פנה לרב ושאלו שוב במה הבנות של הסמינר צריכות להתחזק? השיב הרב יש לה בעל שילמד מסכת ברכות והיא תבריא וכך היה.

סיפר הרב דרורי שליט"א ראש ישיבת היכל יהודה לבעלי תשובה שכשפתח את הישיבה היו לו הרבה קשיים הן מבחינה כלכלית והן מבחינה משפטית, בצר לו פנה לרב, והרב אמר לו שלא יתיאש וימשיך במעשי ויהיה לו סייעתא דשמיא, הוא החליט שילך לשאול ג"כ את הרב אהרן יהודה לייב שטינמן, הוא שאל את הרב, והרב ענה לו אם אתה מרגיש שאתה לא מסוגל אז תירד מהענין, כששמע את הדברים הרב דרורי שמח מאד, כשראה הרב שטינמן ששמח מאד, שאלו שמחה זו מה היא עושה? השיב הרב דרורי שהייתי אצל הגר"ח ואמר לי להמשיך במעשי אע"פ שזה קשה לי מאד, ועכשו אתה הרב אמרת לי שאם אין בכוחי אז אני לא מחוייב בזה, מיד הגיב בחריפות ואמר לי "מחוצץ שכמותך, הלכת לרבי חיים ואמר לך שתמשיך והכל יהיה בסדר, ואתה בא אלי וסומך על דברי, תדע לך רבי חיים רואה מה שהולך בשמים ובארץ ואני רואה רק כאן", באמת הרב דרורי שמע להרב שטינמן לשמוע לעצת הגר"ח ובס"ד זכה להקים מקום תורה מפואר להמרות כל הקשיים.

עוד מסופר על כתה באחד מהסמינרים בבני ברק שהרבה בנות שם התבגרו ולא מצאו שידוך, בצר להם פנו לרב, והרב אמר להם שכל הבנות התחזקו בהלכות שמירת הלשון שבכל יום ילמדו שתי הלכות וכך יראו ישועות בקרוב, ובתוך תקופה קצרה רוב הבנות של אותה כתה התארו.

יה"ר שנזכה להידבק בדרכיו ושימליץ טוב על כלל ישראל ופרט על עולם התורה בארץ הקודש.

אשת חיל

מאת הרבנית ש.א.

"ועל כל העדה יקצוף ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה'". הדברים קשים מאוד להבנה, בדיק השבוע לאחר שנשמעה הבשורה המרה על האבל הכבד בעם ישראל בהילקח מאיתנו גדול הדור, נשארו יתומים ואין אב, משה רבנו של הדור הזה. הכח של התורה, איבדנו את המגן והחומה של הדור הזה וכל ישראל בוכים, ממאנים להנחם על הסתלקותו של צדיק בסדר גדול כזה, שלא זכינו בעוונותינו הרבים שימשיך להיות עמו, במיתת בני אהרן ראינו את איסור האבלות שהוטל על הקרובים, משה רבנו מורה לאהרן לא להתאבל על מות בניו וגם לאלעזר ואיתמר מצווה שלא ינהגו באבלות, בגלל מיתתם של נדב ואביהוא אחיהם, ורק לבני ישראל הוא פוסק שעליהם כן להתאבל על האנשים הרחוקים מהם, שאין להם דין קרבה בכל הקשור בהלכות אבלות, ומדוע?

כתוב: "צדיק אבד לדור אבד"

משל לאדם שאבדה לו מרגלית, וכל מקום שהיא מרגלית שמה, השם שלה נשאר לא משתנה, ולא אבדה אלא לבעלה, כי לפני הייתה לו מרגלית ועכשיו אין לו. הנמשל, צדיק בכל מקום שהוא נמצא הוא צדיק, בעולם הזה ובעולם הבא, ומי שמפסיד לו בהעדרו הוא הדור שחי בו, כי עד עכשיו חי איתנו צדיק גדול וכעת איננו ועל כן דווקא **"בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה'"** במיתת בני אהרן כי כך ע"י איסור האבלות שהוטל על הקרובים וההוראה שהרחוקים יתאבלו רצה כאן הקב"ה להראות לעם ישראל כי האבלות על הצדיק אינה בגלל רעה שהגיעה לצדיק ע"י מיתתו. והאמת שמיתת צדיקים אינה רעה כלל, כי הצדיק בכל מקום נשאר צדיק, בדרגתו ובקומתו, ומי שמפסיד ועליו לדאוג ממיתת הצדיק הם כל איש מישראל. אלעזר ואיתמר שהיו גדולי ישראל, אין על מה להתאבל, רק עם ישראל אפילו שהיו תלמידיהם היו צריכים להתאבל. וזו גזרה משמיים ולכן אנו צריכים לקחת אחריות על עצמנו ונמסור את נפשנו למען הכלל ואם צדיק זה כפרה על עם ישראל אז מיתתו שייכת לכל אחד ואחד מישראל. עדיין אנו המומים ומזועזעים מהסתלקותו של גדול הדור, כדי להקל על מידת הדין המתוחה עלינו כל אחת מאיתנו תקח על עצמה משהו מהנהגות של הצדיק.

ידוע שהרב הגדול זצ"ל האבא שהיה אכפת לו מכל אחד, מאוד דאג לאחידות והתייחס לקטן כמו לגדול. ישנם אין ספור סיפורי מופת על הצדיק שעזר להרבה נדכאים שבאו לקבל ברכה ממנו, הבית הזה היה כולו חסד ועזרה לזולת, לאלמנות, לחשוכי בנים, לחולים, לחסרי זיווג, לנדכאים וכו'. בכל מיני נושאים עזר לכולם, מה שמשמשים אמרו לו זה מה שהיה בפיו "צדיק גדול וה' מקיים".

אנו צריכים להתרגל למציאות חדשה בלי רבי חיים זצ"ל, ביום שושן פורים "כבה אור העולם", רבן של בני הגולה, כולם צועדים באבל ובתחושת יתמות לאבא שנשא על שכמו את עול הרבים עשרות בשנים ואף את הנהגת עולם התורה, הבית המיוחד הזה "תלפיות" שכולם היו פונים אליו, הבית ברחוב רשב"ם, הבית הנודע שקירותיו ספגו כל כך תורה, ענווה, פשטות, כולנו חייבים לו, במצב הזה וברגע הזה שחסרה לנו השפעה מגדול כמוו להתעורר ולהוסיף את זכויותיו ולכל אחת מאיתנו לקחת משהו, לתקן. ושהקב"ה יתן את מידת הדין למידת הרחמים, צריכים לדעת שמאחורי כל צדיק עומדת צדקת גדולה וזו אשתו, נוות הבית הגדול והעצום הזה הלא היא רבנית בת שבע קניבסקי ע"ה שנפטרה לפני 10 שנים בערך, הרבנית נהגה גם לקבל נשים ועזרה להם, קיבלה אותן בסבר פנים יפות, הרב אבא של ישראל והיא אמה של בנות ישראל. תפילותיה וצדקותיה האירו את דורנו, והרבה מבנות ישראל שאבו ממעיינה הנובע חיזוק רוחני. כל אחת שהגיעה אליה יצאה ממנה שמחה ומועודדת כשקבלה רוחנית בידיה ושאיפה טובה בליבה, היא חיזקה הרבה מבנות ישראל באהבת התורה, בצניעות, בגמילות חסדים, וכך קירבה רחוקים כאם הדואגת לכל אחד מילדיה.

פעם סיפרה הרבנית על רבי חיים איך משמיימים שמים בפיו את המילים הנכונות, בחור צעיר בעל תשובה הגיע לרב עם בחורה לקבל ברכה לשידוך, הבחורה כמונן המתינה בחוץ והבחור נכנס פנימה לרב: ברוך ה' מצאתי כלה כלבבי אנחנו רוצים לסגור את השידוך ואני מבקש שהרב יברך אותי. חפש לך שידוך אחר! השיב לו הרב. מה? נדהם הבחור, חפש לך שידוך אחר! חזר רבי חיים על דבריו. הבחור היה מבולבל ולא ידע מה לעשות, הבחורה ממתינה לו בחוץ, מה יאמר לה? כיצד עליו לנהוג? הרב מעולם לא אמר למישהו לחפש שידוך אחר, זו הפעם הראשונה שאני שומעת מילים אילו, אמרה הרבנית. הבחור יצא מביתו של הרב כשהוא אובד עצות, מה קרה? שאלה אותו הבחורה למראה פניו הנפולות, אמר לי הרב לחפש שידוך אחר, ענה לה. מניין ידע הרב את הסוד שלי? התפלאה הבחורה ופניה הסמיקו במבוכה גדולה. אינני יהודיה, כך גילתה. שנים ארוכות אני שומרת את הסוד בליבי ולא מגלה לאיש, איך גילה זאת הרב? וסיפור זה ממחיש לנו את גדולתו של הרב ועוד המון סיפורים.

כל אחת תקח דבר קטן מהנהגות של הרבנית ע"ה ומי יתן וננחם בניין ירושלים וביאת גואל צדק במרהה בימינו.

שבת שלום ומבורך.

חידודים

פתרונות יש לשלוח עד ליום שלישי
בציורף שם ומספר טלפון למייל:
A0556629761@gmail.com
הפותרים נכונה יכנסו להגרלה על
פרסים יקרי ערך.
ההגרלה תיערך אחת לחודש.

1. מתי הוקם המשכן?
2. מדוע נכנסו משה ואהרן לאהל מועד?
3. מנין שאבל אסור בתספורת?
4. מנין שיש צרה לתלמידי חכמים מוטל על כולם להתאבל?
5. איזה שעיר נשרף, ומדוע?
6. מה הם סימני טהרה של בעלי חיים ודגים?
7. המאכיל בעלי חיים טמאים לקטנים, מה דינו?
8. מי דומה לעכבר ופורח בלילה?
9. מדוע נקראת החסידה בשם זה?
10. מה הם השרצים הטמאים?
11. איזה פסוק עם הכי הרבה מילים בפרשה?
12. השלימו את הפסוק "זאת _____ כי מפריס פרסה".

שיעור מסכת בבא בתרא: 19:30.
שיעור בהלכות שבת מפי הרב: 15:30.

מילתא דבדיחותא

< אמא: דני, תנקה בבקשה את האבק. דני: למה אנחנו צריכים אבק נקי?
 < מה אומרת כבשה כל בוקר? - "קיוסי ה' קיוסה נפשי"
 < פעם שאלו זוכה בלוטו "מה תעשה עם הכסף"? ענה "אתן לנושים" "ומה תעשה עם השאר???" "השאר שיחכו" הוא השיב.

על השבוע!
 בימי ראשון ושלישי בין השעות 8-9 בערב מתקיימים שיעורים מיוחדים בהלכה ומוסר למתחזקים!

זמני השבוע

זמני התפילות לימות החול

- שחרית: 6:30**
 שיעור גמרא, מסכת ביצה לאחר תפילת שחרית
- מנחה: 18:30**
- מנחה: 19:15**
- שיעור מסכת בבא בתרא: 19:30**
- זמני התפילות בשבת קודש:**

- מנחה ערב שבת: 16:25**
- שיעור בפרשת השבוע מפי הרב: 20:30**
- שחרית: 7:30**
- תהלים לבנים: 14:30 • תהלים לבנות: 14:30**
- שיעור בהלכות שבת מפי הרב: 15:30**
- מנחה גדולה: 13:15 מנחה: 17:30**
- ערבית מוצאי שבת: 19:25**
- אבות ובנים במוצ"ש: 20:30**

על התורה!
 שיעור לנערות מתחזקות מאת הרבנית מיכל ל. יום חמישי ב- 19:30

המטעמים שלכם

מאת הבחור החשוב דוד גוב הי"ו

התורה אמרה לנו **"יין ושכר אל תשת. אתה ובניך איתך"** לכאורה יש לנו קושיה על הפסוק שאמר לנו **יין ושכר אל תשת.** מה אפילו ב פורים ובשאר מועדי ישראל אסור לכהן יין? תשובה: שמותר לכהן לשתות יין. אבל בתנאי שזה לא היום המשמרת שלו. אם באחד ממועדי ישראל. כגון פורים וזה במשמרת שלו. ראובן כהן היה לו אסור לשתות יין בפורים אם היה יוצא פורים במשמרת שהוא נמצא בבית המקדש. **יהי רצון שנזכה לראות בבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן.** **שבת שלום ומבורך**

התרצה להיות שותף בעסק גדול זה? להנצחות, בריאות, פרנסה והצלחה בכל לתרומות: מספר עמותה 580320913. בנק מזרחי פ"ח. סניף 473. מס' חשבון 352519. או בטלפון: 0556629761

ניתן או נריה, נריה בן ציונה ראובן בן אורלי לשפע ברכה והצלחה בכל ריימונד רוחמה בת מרים, אבישג בת אורית, עידן בן רחל, שלמה יורם בן מטילדה, אסתר בת רחל, ליאנה בת מלכה, רחלי בסיס, ליאם טפירו, שרי בסיס, שושנה אסבן לבריאות והצלחה בכל